

การเปรียบเทียบปัจจัยในการพิจารณาการจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการชดเชยกรณีผู้ให้บริการได้รับความเสียหายจากการให้บริการสาธารณสุข

COMPARATIVE FACTORS ON DETERMINING HEALTH SERVICE DAMAGE COMPENSATION FOR HEALTH CARE PROVIDERS

ร้อยเอกหญิงพาสินี แก้วเทศ 5437302 PHPH/M

วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ศัครสมุน พงศนิภิญโญ, ปช.ค.(ประชากรศาสตร์), เศรษฐ รัชดาพรธนาธิกุล, ศษ.ค.(ประชากรศึกษา), นิตศน์ ศิริโชติรัตน์, Dr.P.H.(PREVENTIVE CARE)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยในการพิจารณาของคณะกรรมการกับจำนวนเงินที่จ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการชดเชยกรณีผู้ให้บริการได้รับความเสียหายจากการให้บริการสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือผู้ให้บริการที่ได้รับความเสียหายที่มีการบันทึกรวบรวมไว้ที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติตั้งแต่เดือนตุลาคม ปีพ.ศ. 2551-เดือนกันยายน พ.ศ. 2555 กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 344 ราย เป็นผู้ให้บริการที่ได้รับความเสียหายกรณีติดเชื้อวัณโรค 253 ราย และกรณีเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดที่สัมพันธ์กับเชื้อเอชไอวี 91 ราย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นสองชั้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยสถิติ t-test และ ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพพร้อมด้วย โดยเครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษา

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรุนแรงของความเสียหายกรณีติดเชื้อวัณโรคและกรณีเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีกับจำนวนเงินที่จ่ายช่วยเหลือเพื่อการชดเชยกรณีผู้ให้บริการได้รับความเสียหายจากการให้บริการสาธารณสุขมีความแตกต่างกัน กรณีติดเชื้อวัณโรคในปัจจัยพิจารณาด้าน ลักษณะความเสียหาย ภาวะสุขภาพหลังได้รับความเสียหาย และระยะเวลาที่ได้รับความเสียหายกับจำนวนเงินที่จ่ายช่วยเหลือเพื่อการชดเชยกรณีผู้ให้บริการได้รับความเสียหายจากการให้บริการสาธารณสุขมีความแตกต่างกัน ส่วนกรณีถูกเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีไม่พบความแตกต่างกัน ส่วนด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบทั้งกรณีติดเชื้อวัณโรคและกรณีเข็มทิ่มตำและของมีคมบาดที่สัมพันธ์กับเชื้อเอชไอวีไม่พบความแตกต่างกัน ส่วนผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพพบว่า เหตุผลประกอบการพิจารณาในแต่ละเขตพื้นที่ยังพบจุดที่แตกต่างกัน ส่วนเหตุผลประกอบมติของคณะกรรมการนั้นเห็นว่าความเสียหายที่มีการขึ้นอุทธรณ์ส่วนใหญ่เป็นเหตุสุดวิสัยและบางกรณีสมควรได้รับเงินช่วยเหลือเพื่อการชดเชยเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือ ควรมีการพัฒนาเกณฑ์หรือสร้างตัวชี้วัดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ให้บริการที่ได้รับความเสียหาย และควรมีการพิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือกรณีโรคติดเชื้อหรือโรคอุบัติการณ์ใหม่ร่วมด้วย อีกทั้งควรมีการเปิดเผยถึงสถิติและเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจเพื่อเพิ่มความโปร่งใสและความเชื่อมั่นให้แก่องค์กรสืบไป

คำสำคัญ: ผู้ให้บริการสาธารณสุข / การจ่ายเงินช่วยเหลือ / ความเสียหายจากการให้บริการสาธารณสุข